

Ако Съдът на Европейския съюз приеме, че при горепосочените обстоятелства дружеството следва да се счита за възлагащ орган, трябва ли член 1, параграф 9 от Директива 2004/18/ЕО да се тълкува в смисъл, че дружеството престава да се счита за възлагащ орган, когато стойността на услугите за ремонт на подвижен състав, предоставени въз основа на вътрешни сделки на възлагащия орган, учредител на дружеството, намалее и представлява по-малко от 90 % или не е основна част от общия финансов оборот от дейността на дружеството?

⁽¹⁾ Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги (ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116 и поправки в ОВ L 182, 2008 г., стр. 282 и ОВ L 18, 2012 г., стр. 7).

Преюдициално запитване от Riigikohus (Естония), постъпило на 2 ноември 2015 г. — F. Hoffmann-La Roche AG/Accord Healthcare OÜ

(Дело C-572/15)

(2016/C 027/16)

Език на производството: естонски

Запитваща юрисдикция

Riigikohus

Страни в главното производство

Жалбоподател: F. Hoffmann-La Roche AG

Ответник: Accord Healthcare OÜ

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 21, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 469/2009 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 година относно сертификата за допълнителна закрила на лекарствените продукти (кодифицирана версия) да се тълкува в смисъл, че предвижда намаляване на срока на действие на сертификата за допълнителна закрила, който е издаден в държава членка в съответствие с националното законодателство преди присъединяването на тази държава членка към Европейския съюз и чийто срок на действие за съответното активно вещество съобразно посоченото в самия сертификат би бил по-дълъг от 15 години, считано от издаването на първото разрешение за пускане на пазара в Съюза на лекарствения продукт, състоящ се от или съдържащ въпросното активно вещество?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос: съвместим ли е член 21, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 469/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 година относно сертификата за допълнителна закрила на лекарствените продукти (кодифицирана версия) с правото на Съюза, и в частност с общите принципи на правото на Съюза относно защитата на придобитите права, със забраната за прилагане на правните актове с обратна сила и с Хартата на основните права на Европейския съюз?

⁽¹⁾ ОВ L 152, стр. 1.

Преюдициално запитване, отправено от Административен съд — Велико Търново (България) на 9 ноември 2015 година — ЕТ „Мая Маринова“ /Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ Велико Търново при Централно управление на Националната агенция за приходите

(Дело C-576/15)

(2016/C 027/17)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд — Велико Търново